

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/28/2016
Identifikačné číslo spisu:	5112201674
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5112201674.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L., so sídlom V., IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ LITES, s. r. o., so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 44 043 295, 2/ O. U., nar. XX. H. XXXX, bytom Y., 3/ I. U., nar. XX. J. XXXX, bytom Y., žalovaní 2/ a 3/ zastúpení v dovolacom konaní Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., so sídlom Niťová 3, 821 08 Bratislava, IČO: 36 856 592, o zaplatenie 9 761,37 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11Zm/5/2012, o dovolaní žalovaných 2/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 01. októbra 2015 č. k. 13CoZm/30/2015-93, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 26. 01. 2015 č. k. 11Zm/5/2012-54 zamietol návrh žalovaných 1/ až 3/ na zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 12. 03. 2012 č. k. 11Zm/5/2012-12. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Žilina z 12. marca 2012 č. k. 11Zm/5/2012-12 boli žalovaní 1/ až 3/ zaviazaní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu 9 761,37 eur, 20 % ročný úrok zo sumy 9 761,37 eur od 03. 10. 2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 9 761,37 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Tento zmenkový platobný rozkaz bol žalovanému 1/ doručený tzv. fikciou doručenia v zmysle § 48 ods. 2 O. s. p. a za žalovaných 2/ a 3/ prevzal zmenkový platobný rozkaz splnomocnenec dňa 07. 04. 2012 na základe plnomocenstva na preberanie zásielok. Zmenkový platobný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11. 04. 2012 a vo výroku o trovách konania dňa 24. 04. 2012.

Súd prvého stupňa žiadosť žalovaného 1/ zamietol z dôvodu, že návrh žalovaných neobsahoval žiadne skutočnosti spochybňujúce doručenie zmenkového platobného rozkazu žalovanému 1/ aplikáciou ustanovenia § 48 ods. 2 O. s. p. K žiadosti žalovaných 2/ a 3/ okresný súd uviedol, že sami potvrdili skutočnosť, že splnomocnili tretiu osobu na preberanie zásielok určených do vlastných rúk, čo vyplýva

aj z obsahu doručení, na ktorých je umiestnený nečitateľný podpis a označenie „splnm.“. Poštový úrad na výzvu súdu oznámil, že zásielky obsahujúce zmenkový platobný rozkaz boli vydané splnomocnencovi na základe splnomocnenia osvedčeného matrikou Mestskej časti Devínska Nová Ves, avšak pošta nemá plnomocenstvá k dispozícii, pretože sa neuchováva na pošte, ale sú evidované len v osvedčovacej knihe pod č. 515/10 a 849/11. Súd prvého stupňa považoval za nesporné, že žalovaní 2/ a 3/ splnomocnili tretiu osobu na preberanie zásielok a že táto osoba zmenkový platobný rozkaz dňa 07. 04. 2012 prevzala. Možnosť zabezpečiť preberanie poštových zásielok splnomocnenou fyzickou osobou upravujú poštové podmienky, ktoré v bode 6.2.5 umožňujú adresátovi zásielok splnomocniť akúkoľvek fyzickú osobu, pričom toto ustanovenie odkazuje na právnu úpravu plnomocenstva, ktorá je obsiahnutá v ustanoveniach § 31 až § 33b Občianskeho zákonníka. Udelením plnomocenstva žalovaní 2/ a 3/ slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne prejavili svoju vôľu nechať sa pri preberaní zásielok zastúpiť zvoleným zástupcom. Súd vyhodnotil argumentáciu žalovaných 2/ a 3/ ako účelovú, nakoľko udelením plnomocenstva im vznikla povinnosť akceptovať právne úkony realizované splnomocnencom v rozsahu tohto plnomocenstva a považovať jeho konanie za vlastné. Nerešpektovaním doručovania písomnosti splnomocnencovi by súd odňal takýmto osobám možnosť zabezpečiť si efektívne oboznamovanie sa s obsahom zásielok im určených v prípade, ak sú si vedomí, že sa v určitom čase nebudú zdržiavať na obvyklom mieste doručenia. Je pritom irelevantné, či písomnosti prevzaté splnomocnencom boli aj reálne odovzdané ich skutočným adresátom. Úprava zastúpenia na základe plnomocenstva je postavená na princípe priameho zastúpenia, a preto prevzatím zmenkového platobného rozkazu splnomocnencom vznikajú práva a povinnosti priamo splnomocniteľom a zmenkový platobný rozkaz možno považovať za riadne doručený.

Na odvolanie žalovaných 2/ a 3/ Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 01. 10. 2015 č. k. 13CoZm/30/2015-93 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu žalovaných 2/ a 3/ na zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 12. 03. 2012 č. k. 11Zm/5/2012-12 ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že splnomocnenia vystavené žalovanými 2/ a 3/, na základe ktorých splnomocnenec prevzal zásielky určené žalovaným 2/ a 3/ do vlastných rúk, ktoré obsahovali zmenkový platobný rozkaz vydaný okresným súdom, boli splnomocneniami, ktoré boli overené na to určeným orgánom, v tomto prípade orgánom obce, a boli tak splnomocneniami na všetky právne úkony, a teda aj na preberanie písomností určených do vlastných rúk adresátov, čo potvrdili aj samotní žalovaní 2/ a 3/. Zo všeobecnej koncepcie, na ktorej je postavené zastupovanie fyzických a právnických osôb, pritom vyplýva, že konanie zástupcu je v prípade splnenia stanovených podmienok považované priamo za konanie zastúpenej osoby.

Odvolací súd skonštatoval, že žalovaní 2/ a 3/ vystavením splnomocnenia splnomocnili splnomocnenca na preberanie všetkých zásielok, ktoré sú im určené, vrátane zásielok s doplnkovou službou do vlastných rúk. Žalovaní 2/ a 3/ tak prejavili vôľu, aby pri preberaní poštových zásielok boli zastúpení nimi zvoleným zástupcom. Keďže zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému subjektu, sú právne dôsledky rovnaké, ako keby zastúpený účastník konal sám. Ak teda na základe riadnej plnej moci, doručujúca pošta odovzdala zásielky obsahujúce zmenkový platobný rozkaz určené žalovaným 2/ a 3/ ich splnomocnenému zástupcovi, nastali rovnaké právne účinky, ako keby zastúpení účastníci predmetné zásielky osobne prevzali. Krajský súd preto dospel k záveru, že doručením ustanovenému splnomocnencovi nastali účinky totožné s doručením priamo účastníkovi konania, a preto zmenkový platobný rozkaz vydaný okresným súdom možno vo vzťahu k žalovanému 2/ a vo vzťahu k žalovanému 3/ považovať za účinne doručený.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 2/ a 3/ z dôvodu, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Navrhli, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili tým, že okresný súd doručoval zmenkový platobný rozkaz na adresu žalovaných 2/ a 3/, ktorí ale bývajú v cudzine. Zmenkový platobný rozkaz prevzala za žalovaných 2/ a 3/ ich matka na základe všeobecného splnomocnenia na preberanie písomností. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí nestotožnil s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2008 ako aj rozhodnutím

Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26CoZm/12/2013, na ktoré poukazovali žalovaní. Z tohto dôvodu majú žalovaní 2/ a 3/ za to, že bola poskytnutá ochrana silnejšej strane bez toho, aby slabšia strana dostala akúkoľvek šancu na svoju obranu. Postupom konajúcich súdov bola žalovaným odňatá spravodlivá ochrana ich práv, keďže nemali možnosť namietat' neoprávnený nárok žalobcu, ktorý mu bol súdom priznaný len na základe ním doplnenej a predloženej zmenky a na základe len jeho tvrdení. Žalovanými tiež bola odňatá možnosť namietat' tvrdenie žalobcu, že žalobca údajne predložil žalovaným vista zmenku na plnenie v platobnom mieste dňa 10. 10. 2011. Žalobca nevyzval a ani nepreukázal vyzvanie, že žalovaní sa majú dostaviť do platobného miesta dňa 10. 10. 2011.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaných 2/ a 3/ písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - v prípadoch Občianskym súdnym poriadkom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie z akýchkoľvek hľadísk (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012,

2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012

a 7Cdo/92/2012). Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, ktorá spolu s interpretačnou praxou dovolacieho súdu (tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky i Európskeho súdu pre ľudské práva) sleduje zachovanie jedného zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c /) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c /. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd so zreteľom na uvedené ustanovenia konštatuje, že žalovanými 2/ a 3/ podané dovolanie nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné. Neprípustnosť dovolania v takom prípade znamená, že sa v podstatnej

miere zužuje právna možnosť využitia zákonom prezumovaných dovolacích dôvodov, a teda možnosť dovolateľa domáhať sa reparácie prípadných nesprávností v súdom konaní, ktoré sa spájajú s tzv. inou vadou v konaní majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Prípustnosť dovolania žalovaných 2/ a 3/ v danej veci prichádza do úvahy len ak v konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 O. s. p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolatelia procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. netvrdili a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi konania odníma tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Konaním súdu sa rozumie predovšetkým jeho procesný postup. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Súdna ochrana sa poskytuje v materiálnom ponímaní, čo tiež znamená, že nie každé procesné pochybenie súdu, alebo jeho nesprávny procesný postup, ktorým dochádza k odopretiu procesného práva účastníkovi konania, je považovaný za súčasť základného práva na súdnu ochranu. Súdna ochrana nie je poskytovaná formálne. Dôležitými hľadiskami sú tie, ktoré vo svetle prípadu dávajú jednoznačnú odpoveď na otázku, či procesný úkon z uplatnenia, ktorého bol účastník vylúčený, mal podstatný vplyv na ďalšie konanie. Za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať rozhodnutie, ako výsledok rozhodovacej činnosti súdu, ani v ňom vyslovený právny názor, s ktorým sa účastník nestotožňuje.

Žalovaní 2/ a 3/ v danej veci odôvodnili odňatie možnosti konať pred súdom nesprávnym posúdením otázky účinnosti doručenia zmenkového platobného rozkazu splnomocnenému zástupcovi, v dôsledku čoho im malo byť znemožnené uplatňovanie procesných práv v ďalšom priebehu súdneho konania.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 12. 03. 2012 č. k. 11Zm/5/2012-12 bol žalovaným 2/ a 3/ doručovaný na adresu ich trvalého pobytu Y. Z doručeníek priložených v súdnom spise je preukázané, že uvedený zmenkový platobný rozkaz prevzal za žalovaných 2/ a 3/ dňa 07. 04. 2012 splnomocnenec.

Žalovaný 2/ (O. U.) ako splnomocniteľ splnomocnením (č. l. 63 súdneho spisu) splnomocnil Q. U., nar.

XX. XX. XXXX, bytom Y. ako splnomocnenca na preberanie písomností a finančnej hotovosti, ktoré mu budú doručené na Slovenskú poštu v Devínskej Novej Vsi. Pravosť podpisu splnomocniteľa bola osvedčená Mestskou časťou Bratislava - Devínska Nová Ves pod č. 849/11 dňa 16. 06. 2011.

Žalovaný 3/ (I. U.) ako splnomocniteľ splnomocnením (č. l. 64 súdneho spisu) splnomocnil Q. U., nar. XX. XX. XXXX., bytom Y. ako splnomocnenca na preberanie písomností a finančnej hotovosti, ktoré mu budú doručené na Slovenskú poštu v Devínskej Novej Vsi. Pravosť podpisu splnomocniteľa bola osvedčená Mestskou časťou Bratislava - Devínska Nová Ves pod č. 515/10 dňa 15. 04. 2010.

Z oznámenia Pošty 49 Devínska Nová Ves so sídlom Pavla Horova 16, Bratislava z 26. 11. 2014 vyplýva, že zásielky obsahujúce zmenkový platobný rozkaz adresované žalovanému 2/ a žalovanému 3/ boli vydané splnomocnencovi na základe splnomocnenia vydaného matrikou Mestskej časti v Devínskej Novej Vsi. Plná moc je evidovaná v osvedčovacej knihe pod číslami 515/10 a 849/11.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhoduje v tejto veci, posudzoval otázku doručovania písomností doručovaných účastníkom konania do vlastných rúk prostredníctvom splnomocnenca už vo svojom skoršom rozhodnutí (uznesenie z 12. 09. 2011 sp. zn. 3Obdo/56/2010). Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozhodnutí uviedol, že žalovanému nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Zo spisu bolo zistené, že splnomocnenému zástupcovi žalovaného ako splnomocnencovi, bol platobný rozkaz doručovaný prostredníctvom pošty a bol doručený, čo vyplýva aj z priloženej doručenky. Žalovaný na preberanie poštových zásielok, vrátane tých, ktoré boli doručované do vlastných rúk, splnomocnil inú osobu.

V rozhodovanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky zotrváva na svojom skoršom, vyššie uvedenom právnom názore.

Na potvrdenie správnosti tohto záveru poukazuje Najvyšší súd Slovenskej republiky aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. 08. 2011 sp. zn. II. ÚS 363/2011. V tomto rozhodnutí Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pokiaľ sťažovateľ splnomocnil vo svojom mene na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených do vlastných rúk splnomocnenca, musí znášať aj následky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia, resp. so začatím riadneho plynutia lehôt na podanie zákonom prípustných opravných prostriedkov, tak ako keby si bol tieto prevzal osobne.

Ak adresát zásielky splnomocnil na jej prevzatie inú osobu, považuje sa zásielka za doručení okamihom, kedy ju prevzal splnomocnenec adresáta. Splnomocnením na preberanie písomností preberá na seba ich adresát aj zodpovednosť za následky spojené s prevzatím zásielky prostredníctvom splnomocnenca (plynutie lehoty na splnenie povinnosti, plynutie lehoty na podanie opravného prostriedku, a pod.).

V danom prípade žalovaní 2/ a 3/ ako splnomocnitelia splnomocnili Q. U. ako splnomocnenca v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka na zastupovanie so všetkými subjektmi v čase neprítomnosti na území Slovenskej republiky, na preberanie písomností a finančnej hotovosti, ktoré budú doručené na Slovenskú poštu v Devínskej Novej Vsi (žalovaný 2/), resp. len na preberanie písomností a finančnej hotovosti, ktoré budú doručené na Slovenskú poštu v Devínskej Novej Vsi (žalovaný 3/). Uvedené plnomocenstvá neobsahujú obmedzenie, že sa nevzťahujú na preberanie zásielok do vlastných rúk. Žalovaní 2/ a 3/ predloženými plnomocenstvami prejavili slobodne, vážne a zrozumiteľne vôľu, aby v čase ich neprítomnosti preberal všetky im adresované písomnosti nimi určený splnomocnenec. Pokiaľ na základe vystavených plnomocenstiev prevzala v mene žalovaných 2/ a 3/ zmenkový platobný rozkaz Q. U. ako ich splnomocnenec, je potrebné považovať zmenkový platobný rozkaz za účinne doručený žalovaným 2/ a 3/.

Preto ak súd prvého stupňa návrh žalovaných 2/ a 3/ na zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Žilina z 12. 03. 2012 č. k. 11Zm/5/2012-12 zamietol a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že konajúce sudy neodňali žalovaným 2/ a 3/ možnosť konať pred súdom podľa § 237

ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Keďže prípustnosť dovolania žalovaných 2/ a 3/ nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti, teda dôvodnosťou, resp. nedôvodnosťou nároku žalobcu prípadne, či došlo k porušeniu zmluvných podmienok zo strany žalobcu.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovaným 2/ a 3/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Žalobca nepodal návrh na rozhodnutie o priznanie náhrady trov dovolacieho konania, preto mu ich náhradu dovolací súd nepriznal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.